

Det äro som med stjärnorna

Det äro som med stjärnorna,
som dansa i universums rymd.
Som med kärleken i naturen,
som hållo sig undanskymd.

Du ut i mörkret går,
för att blicka upp i skyn.
Mot stjärnor och planeter,
men möts av den mörka vyn.
Inga stjärnor du kan beskåda,
ty ögonen bedrar dig.
De ser bara mörker i mörkret,
innan de har vant sig.
Det går en liten stund,
du ser universums rymd!
Ty när ögonen har vant sig,
du ser dem som var undanskymd.

Ärad vare han som reser,
till kontinenter och främman land.
Ty han vidgar vår allas vyer,
och tar världen uti sin hand.
Må du ärade man som reser,
på resande fot förbli.
Så att du en dag kärleken finner,
att bli förtrollad uti.
Du som reser, finner det undanskymda.
Dina ögon ser mörker och ljus.
Du ser kärlek i allt som rör sig.
Från vinden till bäckarnas brus.

För dem som vandrar i mörker.
För dem står ej kärlek att finna.
Hur skall du med mörker, ljuset behålla?
Ljuset från elden som brinna.
För dig som äventyren visar din rygg.
Som mörkret och pengarna frälsar.
Du skall aldrig få smaka av livets vin.
Att avnjuta med kvinnan du älskar.

Ty kärleken ryms i allt som är gott,
du känner energin som flödar.
Men dem som vandra i mörker,
sina vägar till kärleken dödar.

Ibland vore känslan ett arktis
tjockt av välvande is.
Ibland som frost mot ditt fönster,
tunt som mildhetens bris.
Vi balanserar i detta tomrum.
Mellan frosten på fönstret och arktis.
Mellan dessa ytterligheter.
Som vi kallar vårt paradiset.
Ifall ej balansen funno att hitta,
ty res då av hjärtats fröjd.
Res bortom tiden och rummet.
Och kärleken skall ej, hålla sig döljd.

Det äro som med stjärnorna,
som dansa i universums rymd.
Som med kärleken i naturen,
som hålla sig undanskymd.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mannen_med_Mustaschen med Poeter.se id #33562 innehar upphovsrätten